

N:o 54.

Af herr **C. G. Andersson** i Skeenda m. fl., om skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran om ändring i gällande bestämmelser rörande utarrendering af kronans jordbruksdomäner.

I Kongl. Maj:ts kungörelse om förändrad lydelse af 7:de och 8:de punkterna i kungörelsen den 10 november 1882 angående grunder för förvaltningen af kronans jordbruksdomäner finnes i punkt 7 följande stadgande:

„Arrendet utbjudet å offentlig auktion, hvilken förrättas samtidigt hos Kongl. Maj:ts befallningshafvande i länet och å plats i orten, som af Kongl. Maj:ts befallningshafvande bestämmes, af kronofogden eller annan af Kongl. Maj:ts befallningshafvande förordnad kronobetjent.

Före auktionen må jemväl skriftliga förseglade anbud ingifvas till Kongl. Maj:ts befallningshafvande».

Meningen med detta stadgande är utan tvifvel den, att genom de på olika sätt och platser ingifna anbudena tillförsäkra kronan det högsta möjliga arrendebeloppet, för hvilket belopp fullgörande kronan är tryg- gad genom de anbudena åtföljande säkerheterna.

Min åsigt, hvarom jag ej torde stå ensam, är dock den, att det nuvarande sättet vid arrendeauktionerna beträffande anbuds infordrande ingalunda motsvarar de fordringar i tydlighet och reda, som man har rätt att ställa på vederbörande myndigheters sida. På samma gång de på skilda håll afgifna muntliga anbudena anses framkalla, som sig bör, en konkurrens för den å lägenheten reflekterande arrendatorn, så kan denna konkurrens ej rättvisligen befrämjas dermed, att muntliga anbud

afgifvas å tvenne håll och arrendatorn ej vet huru högt han skall bjuda för att ej öfverbjuda sig sjelf eller riskera att det oaktadt öfverbjudas genom ett ännu högre skriftligt anbud. Erfarenheten torde ock i vissa fall hafva visat, att anbud ingifvits till så högt belopp, att det ingalunda motsvarat egendomens afkastning, utan afsigten varit den att med goda borgesmän å arrendekontrakten utföra en mer eller mindre lyckad finansoperation. Deremot anser jag, att om auktion utlyses å endast ett ställe samt de förseglade anbuden borttagas, ofvanstående oegentligheter kunde försvinna utan förlust för kronan, då ju domäustyrelsen eger rätt att förkasta anbuden samt utlysa ny auktion, i händelse ej antagligt anbud afgifvits.

På grund af hvad jag ofvan anført vågar jag hemställa,

att Riksdagen i skrifvelse till Kongl. Maj:t an-
håller, att ofvannämnda punkt n:o 7 förändras i an-
gifvet syfte.

Om remiss till vederbörligt utskott anhålles.

Stockholm den 28 januari 1892.

C. G. Andersson.

Fr. Pettersson.

C. Andersson.